Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (üheksas koda)

25. juuni 2015*

Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi LUCEA LED taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk LUCEO — Vanemuse puudumine — Prioriteedinõue — Registrisse kantud prioriteedikuupäev — Prioriteeti tõendavad dokumendid — Kontrollimine omal algatusel — Kaitseõigused

Kohtuasjas T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, asukoht Borehamwood (Ühendkuningriik), **Verus EOOD**-i õigusjärglane, esindaja: advokaat S. Vykydal, hiljem advokaat F. Henkel,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

Maquet SAS, asukoht Ardon (Prantsusmaa), esindaja: advokaat: N. Hebeis,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 13. veebruari 2012. aasta otsuse (asi R 67/2011-4), peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Capella EOOD-i ja Maquet SAS-i vahel,

ÜLDKOHUS (üheksas koda),

koosseisus: esimees G. Berardis, kohtunikud O. Czúcz (ettekandja) ja A. Popescu,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates kirjaliku menetluse lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel teha otsuse ilma suulise menetluseta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus

1 Menetlusse astuja Maquet SAS esitas 29. juulil 2009 vastavalt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnaline tähis LUCEA LED.

3 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 10 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „kirurgilised lambid".

4 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 17. augusti 2009. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 31/2009.

5 Capella EOOD esitas 12. novembril 2009 määruse nr 207/2009 artikli 41 alusel vastulause taotletava kaubamärgi registreerimisele eespool punktis 3 nimetatud kaupade jaoks.

6 Vastulause põhines klassi 10 kuuluvaid ja kirjeldusele „kirurgiline, meditsiiniline, stomatoloogiline ja veterinaarne aparatuur ja instrumendid, kunstsilmad ja -hambad; ortopeediatooted, ortopeedilised tooted; õmblusmaterjalid, sutuurmaterjalid" vastavaid kaupu hõlmaval ühenduse sõnamärgi LUCEO registreerimistaotlusel nr 8554974, millele oli lisatud Österreichisches Patentamtile (Austria patendiamet) 16. märtsil 2009 esitatud ja neid samu kaupu hõlmaval kaubamärgitaotlusel nr 1533/2009 põhinev prioriteedinõue.

7 Vastulause esitamise alusena tugineti määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b.

8 Kontrollija palus oma 21. detsembri 2009. aasta kirjas „Ettepanek esitada prioriteeti tõendavad dokumendid vastavalt määruse [nr 207/2009] artiklile 30 ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse [(EÜ) nr 2868/95], millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) eeskirjale 6" Capellal esitada Austria kaubamärgi taotluse „täpsed ärakirjad" hiljemalt 22. veebruaril 2010 ja täpsustas, et kui viimane nõude täitmata jätab, minetab ta oma prioriteediõiguse.

9 Capella saatis 22. veebruari 2010. aasta kirjaga Austria kaubamärgi registreerimistaotluse ärakirja.

10 Kontrollija registreeris 26. oktoobril 2010 vastulause aluseks oleva kaubamärgi. Kontrollija aktsepteeris Capella poolt sellele kaubamärgile nõutud prioriteeti ja kandis prioriteedikuupäevana registrisse 16. märtsi 2009.

11 Vastulausete osakond rahuldas 8. novembril 2010 vastulause tervikuna ja mõistis menetluskulud välja menetlusse astujalt. Vastulausete osakond leidis, et vastulause aluseks olev kaubamärk on varasem kui taotletud kaubamärk ning et nende kaubamärkide segiajamine on tõenäoline.

12 Menetlusse astuja esitas 4. jaanuaril 2011 ühtlustamisametile vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse, tuginedes määruse nr 207/2009 artiklitele 58–64. Selgituse kaebuse aluste kohta esitas ta 7. märtsil 2011.

13 Capella esitas oma seisukohad 16. augustil 2011.

14 Menetlusse astuja esitas 12. oktoobril 2011 Landgericht Mannheimi (Mannheimi piirkondlik kohus, Saksamaa) 23. septembri 2011. aasta otsuse 7 O 186/11, millega mõisteti menetlusse astuja kasuks Capellalt välja kahjuhüvitis summas 1 780,20 eurot selle eest, et viimane esitas alusetu lõpetamismääruse taotluse, mis põhines vastulause aluseks oleval kaubamärgil. Selles kohtuotsuses tuvastas Landgericht Mannheim, et Capella pani toime kuritarvituse. Sellega seoses märkis kohus eeskätt, et vastulause aluseks oleva kaubamärgi registreerimist taotleti ainult selleks, et esitada lõpetamismääruse taotlused, ning et prioriteedinõude aluseks olevat Austria kaubamärki oli taotletud mitmel korral, ilma et taotluse esitamise lõivu oleks tasutud. Kohtuotsuse ingliskeelse tõlke esitas menetlusse astuja 19. oktoobril 2011.

15 Apellatsioonikoja kantselei palus 25. novembril 2011 Capellal esitada oma seisukohad selle kohtuotsuse kohta.

16 Capella esitas oma seisukohad 6. detsembril 2011.

17 Ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda tühistas 13. veebruari 2012. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") vastulausete osakonna otsuse, lükkas tagasi vastulause ja mõistis Capellalt välja vastulause- ja kaebemenetluse kulud. Apellatsioonikoda leidis, et vastulause aluseks olev kaubamärk ei olnud taotletud kaubamärgist varasem. Kõigepealt tuvastas apellatsioonikoda sellega seoses, et taotletud kaubamärgi taotlus esitati 29. juulil 2009, kuid vastulause aluseks oleva kaubamärgi taotluse esitamise kuupäev oli 16. september 2009, seega hilisem kuupäev. Järgmiseks märkis apellatsioonikoda, et vastulause aluseks olevale kaubamärgile ei nõutud prioriteediõigust õiguspäraselt. Capella ei esitanud nõutavat prioriteeti tõendavat dokumenti, tema esitatud täidetud taotluseblanketil puudus Österreichisches Patentamti templijäljend või selle ametiasutuse märge taotluse tegeliku kättesaamise kohta. Lisaks leidis apellatsioonikoda, et tal on õigus vastulausemenetluse raames kontrollida prioriteedinõude põhjendatust.

Menetlus, hagi esitamisest hilisemad faktilised asjaolud ja poolte nõuded

18 Verus EOOD, kes kanti 6. septembril 2011 ühenduse kaubamärkide registrisse vastulause aluseks oleva kaubamärgi omanikuna, esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 26. aprillil 2012.

19 Copernicus-Trademarks Ltd kanti 27. augustil 2012 ühenduse kaubamärkide registrisse selle kaubamärgi uue omanikuna.

20 Üldkohtu (üheksas koda) 23. oktoobri 2013. aasta määrusega anti Copernicus-Trademarksile luba astuda hagejana menetlusse Veruse asemel.

21 Ivo Kermartin GmbH kanti 13. novembril 2013 ühenduse kaubamärkide registrisse vastulause aluseks oleva kaubamärgi uue omanikuna.

22 Üldkohtu kantseleisse 1. aprillil 2014 saabunud kirjas juhtis menetlusse astuja Üldkohtu tähelepanu asjaolule, et hageja on vastulause aluseks oleva kaubamärgi üle andnud Ivo Kermartinile.

23 Üldkohus palus 14. oktoobri 2014. aasta kirjas pooltel menetlust korraldava meetme raames vastavalt kodukorra artiklile 64 vastata teatavatele küsimustele. Pooled täitsid selle nõude ettenähtud tähtaja jooksul.

24 Hageja Copernicus-Trademarks palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus ja saata asi tagasi apellatsioonikojale;

— mõista ühtlustamisametilt välja Üldkohtu ja apellatsioonikoja menetluse kulud.

25 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja Copernicus-Trademarksilt.

Õiguslik käsitlus

Hagiavalduse vastuvõetavus

26 Nagu menetlusse asuja oma 1. aprilli 2014. aasta kirjas märkis, ei kuulu vastulause aluseks olev kaubamärk enam hagejale.

27 Pooled on seisukohal, et selle asjaolu tõttu ei ole hagiavaldus vastuvõetamatu, sest põhjendatud huvi hagi esitamiseks esineb endiselt kohustuste tõttu, mis tulenevad kaubamärgi Ivo Kermartinile üle andmise lepingust.

28 Sellega seoses piisab, kui meenutada, et liidu kohtul on õigus iga kohtuasja asjaolusid arvestades hinnata, kas hagiavalduse või väite võib korrakohase õigusemõistmise kaalutlustel sisulistel põhjustel rahuldamata jätta, ilma et eelnevalt lahendataks hagi vastuvõetavuse küsimus (kohtuotsus, 26.2.2002, nõukogu *vs.* Boehringer, C-23/00 P, EKL, EU:C:2002:118, punktid 51 ja 52).

29 Käesoleva kohtuasja asjaolusid arvestades on Üldkohus seisukohal, et menetlusökonoomia huvides tuleb kõigepealt uurida tühistamishagi põhjendatust, ilma et eelnevalt lahendataks selle hagiavalduse vastuvõetavuse küsimus, sest hagi on järgnevalt väljatoodud põhjustel igal juhul põhjendamata.

Hagi põhjendatuse analüüs

30 Hagi põhjendamiseks on esitatud neli väidet.

31 Esimese väite kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2, teise väite kohaselt on rikutud selle määruse artikli 75 teist lauset, kolmanda väite kohaselt on rikutud määruse nr 2868/95 eeskirja 6 neljandat lõiget koostoimes ühtlustamisameti presidendi 1. juuni 2005. aasta otsusega EX-05-5, mis käsitleb prioriteedi- või vanemusnõudega seoses esitatavaid dokumente, ja neljanda väite kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikleid 41 ja 42.

32 Kuigi hageja ei ole seda eraldi välja toonud, esitab ta lisaks sisuliselt viienda väite, mille kohaselt kohaldas apellatsioonikoda valesti õigusnormi, põhjendades vaidlustatud otsust sellega, et Capella tegutses vastulause aluseks oleva kaubamärgi taotlust esitades pahauskselt, kuid hageja leiab, et esiteks ei saa vastulausemenetluse raames sellise asjaoluga arvestada ja teiseks ei tegutsenud Capella pahauskselt.

33 Üldkohus peab otstarbekaks analüüsida kõigepealt esimest väidet ja seejärel neljandat, kolmandat, teist ja viiendat väidet.

Esimene väide

34 Hageja toob esile, et apellatsioonikoda rikkus määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2, kui ta kontrollis, kas Capella esitas vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõude toetuseks nõutava dokumendi. Menetlusse astuja ei olnud vastavat etteheidet esitanud ja oli piirdunud Capella pahausksusele viitamisega. Samuti väidab hageja, et kontrollija poolt registrisse kantud prioriteedikuupäeva ei saa vastulausemenetluse raames vaidlustada.

35 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad sellele argumendile vastu.

36 Esiteks tuleb selles küsimuses meenutada, et vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikele 1 kontrollib ühtlustamisamet fakte omal algatusel, kuid registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub ta siiski kontrollimisel osaliste esitatud väidetega ning esitatud nõudmistega. Sama määruse artikli 76 lõige 2 näeb ette, et ühtlustamisamet võib mitte arvesse võtta fakte, mille asjaomased pooled on jätnud esitamata või esitanud hilinenult.

37 Teiseks tuleb meenutada, et ka registreerimisest keeldumise suhtelisi põhjusi puudutavas menetluses ei ole määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikega 2 vastuolus, kui ühtlustamisamet kontrollib teatavaid asjaolusid omal algatusel. Õigupoolest võib ühtlustamisamet käsitleda ka õigusküsimust, mida pooled ei ole tõstatanud, kui selle küsimuse lahendamine on poolte esitatud väiteid ning nõudmisi arvestades määruse nr 40/94 õige kohaldamise tagamiseks vajalik (kohtuotsus, 1.2.2005, SPAG *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Dann ja Backer (HOOLIGAN), T-57/03, EKL, EU:T:2005:29, punkt 21).

38 Käesoleval juhul esitas Capella vastulause taotletud kaubamärgi registreerimisele määruse nr 207/2009 artikli 41 lõike 1 punkti a ja artikli 8 lõike 1 punkti b alusel. Nende sätete kohaselt võib varasema kaubamärgi omanik nõuda, et asjaomaste kaubamärkide segiajamise tõenäosuse korral keeldutaks taotletud kaubamärgi registreerimisest.

39 Vastulausemenetluse puhul eeldab määruse nr 207/2009 artikli 8 tähenduses suhteliste keeldumispõhjuste olemasolu seda, et vastulause aluseks olev kaubamärk on olemas ja on taotletavast kaubamärgist varasem. Seega on tegemist asjaoludega, mida ühtlustamisamet peab kontrollima omal algatusel, ja need ei ole jäetud poolte hinnata (vt selle kohta kohtuotsus, 17.6.2008, El Corte Inglés *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Abril Sánchez ja Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, EKL, EU:T:2008:203, punkt 77).

40 Järelikult ei ole käesoleval juhul ühtlustamisameti poolt omal algatusel prioriteedinõude põhjendatuse kontrollimine määruse nr 207/2009 artikliga 76 vastuolus isegi siis, kui menetlusse astuja ei ole vaidlustanud vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõuet.

41 Kolmandaks tuleb vastupidi hageja väidetele märkida, et igal juhul ei piirdunud menetlusse astuja ühtlustamisameti menetluses Capella pahausksusele tuginemisega, vaid vaidlustas ka vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõude ja seega selle kaubamärgi vanemuse võrreldes taotletava kaubamärgiga. Nimelt väitis menetlusse astuja oma 7. märtsi 2011. aasta selgituses kaebuse aluste kohta, et vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõudes on teatav hulk vigu ja et seega saab arvestada ainult selle kaubamärgi registreerimise kuupäevaga, mis on 16. september 2009. Selles kontekstis tõi menetlusse astuja eelkõige esile, et prioriteedinõue põhines Austria kaubamärgi taotlusel ja et Capella tasus taotluse esitamise lõivu Österreichisches Patentamtile alles pärast ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamist.

42 Järelikult tuleb tagasi lükata argument, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2.

43 Seega tuleb esimene väide tagasi lükata, kui teisiti ei tulene etteheitest selle kohta, et vastulausemenetluses ei ole apellatsioonikojal õigust seada kahtluse alla registrisse kantud prioriteedikuupäeva, mida käsitletakse neljanda küsimuse analüüsi raames.

Neljanda küsimuse analüüs

44 Hageja leiab, et käesoleval juhul on vastulause aluseks oleva kaubamärgi vanemus tuvastatud tulenevalt registrisse kantud prioriteedikuupäevast, mis on 16. märts 2009. Tema väitel on vale apellatsioonikoja seisukoht, et viimasel on õigus vastulausemenetluse raames kontrollida prioriteedinõude põhjendatust. Hageja sõnul ei ole apellatsioonikojal sellise menetluse raames õigust seada kahtluse alla registrisse kantud andmete kehtivust. Seega rikkus apellatsioonikoda hageja väitel määruse nr 207/2009 artikleid 41 ja 42 sellega, et ei piirdunud registrisse kantud kuupäeva – 16. märts 2009 – kasutamisega, vaid kontrollis, kas käesoleval juhul on täidetud määruse nr 207/2009 artiklites 29 ja 30, määruse nr 2868/95 eeskirjas 6 ja otsuse EX-05-5 artiklites 1 ja 2 ette nähtud prioriteedinõude esitamise tingimused.

45 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad neile väidetele vastu.

46 Esiteks olgu selles küsimuses märgitud, et käesoleval juhul on vastulause aluseks oleva kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäev, nimelt 16. september 2009 hilisem kui taotletud kaubamärgi puhul 29. juuli 2009. Seega sõltub vastulause aluseks oleva kaubamärgi vanemus sellest, kas prioriteedikuupäevana 16. märtsil 2009 põhinev nõudlus on põhjendatud.

47 Mis teiseks puutub küsimusse, kas apellatsioonikoda on kohustatud tuginema kontrollija poolt registrisse kantud prioriteedikuupäevale, ilma et tal oleks õigus kontrollida, kas prioriteedinõude tingimused on täidetud, siis tuleb kõigepealt meelde tuletada, et üldjuhul peab ühtlustamisamet vastulausemenetluse raames kontrollima esitatud faktide tõesust ning poolte esitatud tõendite tõendusjõudu (vt selle kohta kohtuotsus, 20.4.2005, Atomic Austria *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, EKL, EU:T:2005:136, punktid 34 ja 35).

48 See põhimõte ei ole aga piiranguteta. Nagu hageja põhjendatult väitis, ei saa nimelt vastulausemenetluse raames vaidlustada vastulause aluseks oleva ühenduse kaubamärgi kehtivust. Kui kaubamärgi taotleja ühenduse kaubamärgil põhinevale vastulause korral soovib vaidlustada viimati nimetatud kaubamärgi kehtivuse, peab ta seda tegema ühtlustamisametis kehtetuks tunnistamise menetluse raames (vt selle kohta, kohtuotsus, 13.4.2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, punkt 65).

49 Sellele vaatamata ei saa – vastupidi hageja väitele – seda kohtupraktikat, mis käsitleb vastulause aluseks oleva ühenduse kaubamärgi kehtivust, üle kanda sellise kaubamärgi prioriteedinõudele.

50 Nimelt tuleb sellise olukorra kohta kõigepealt märkida, et ühenduse kaubamärgi prioriteedikuupäeva registrikannet ei saa kehtetuks tunnistamise menetluse raames vähemalt tulemuslikult vaidlustada. Esiteks ei ole tegemist absoluutse kehtetuks tunnistamise põhjusega määruse nr 207/2009 artikli 52 tähenduses. Teiseks ei võimalda määruse nr 207/2009 artikkel 53, mis reguleerib suhtelisi kehtetuks tunnistamise põhjusi, vaidlustada tulemuslikult kontrollija poolt registrisse kantud prioriteedikuupäeva. Vastab tõele, et selle artikli lõike 1 punkti a kohaselt võib nõuda registreeritud kaubamärgi kehtetuks tunnistamist siis, kui on tõenäoline selle kaubamärgi segiajamine varasema kaubamärgiga kõnealuse määruse artikli 8 lõike 1 tähenduses. Samuti olgu märgitud, et vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 2 punktile b võib kaubamärgitaotlus kujutada endast „varasemat kaubamärki” selle artikli lõike 1 kohaldamisel. Siiski täpsustab määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 2 punkt b, et see on nii, „võttes arvesse nende registreerimist”. Järelikult saab registreeritud kaubamärgi tühistamistaotluse, mis põhineb registreerimistaotlusel, tõkestada vastuväitega, mis põhineb sellel registreeritud kaubamärgil ja käib selle registreerimistaotluse kohta. Seega ei saa vastulause aluseks oleva kaubamärgi tühistamistaotlust pidada käesoleval juhul tõhusaks õiguskaitsevahendiks, millega vaidlustada selle kaubamärgi prioriteedinõue.

51 Järgmiseks tuleb tõdeda, et puudub muu erimenetlus, mis esiteks võimaldaks kolmandal isikul vaidlustada ühenduse kaubamärgi registrisse kantud prioriteedikuupäeva ja mis teiseks oleks samaväärne kehtetuks tunnistamise menetlusega, mille üks erijoon on, et seda ei saa ühtlustamisamet algatada omal algatusel.

52 Esiteks ei saa selliseks menetluseks olla kaebus määruse nr 207/2009 artiklite 58–61 tähenduses. Nimelt võib selle määruse artikli 59 kohaselt ainult ühtlustamisameti mõne talituse otsusega päädinud menetluse pool esitada apellatsioonikojale kaebuse selle otsuse peale. Teise kaubamärgi taotleja ei ole üldjuhul tema taotluse vastu suunatud vastulause aluseks oleva ühenduse kaubamärgi registreerimismenetluse osaline ega saa seega kaebusega vaidlustada viimati nimetatud kaubamärgi prioriteedinõuet. Seega ei saanud menetlusse astuja käesoleval juhul esitada ühtlustamisametile kaebust, et vaidlustada kontrollija otsust ühenduse kaubamärgi taotlusele esitatud vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedi kohta.

53 Mis teiseks puutub hageja viidatud neisse menetlustesse, mis võimaldavad kande kehtetuks tunnistada või otsuse tühistada ja on ette nähtud määruse nr 207/2009 artiklis 80 koostoimes määruse nr 2868/95 eeskirjaga 53a, ning menetlustesse, mis võimaldavad vigade parandamist ja on ette nähtud määruse nr 2868/95 eeskirjades 27 ja 53, siis igal juhul ei saa neid võrrelda kehtetuks tunnistamise menetlusega, sest kande kehtetuks tunnistamise menetluse, otsuse tühistamise menetluse või vigade parandamise menetluse eelmainitud sätete tähenduses võib ühtlustamisamet algatada omal algatusel, samas kui kehtetuks tunnistamise menetluse puhul seda võimalust ei ole. Mis lisaks puutub kande kehtetuks tunnistamise menetlusse või otsuse tühistamise menetlusse, mis on ette nähtud määruse nr 207/2009 artiklis 80, siis isegi juhul, kui need oleksid käesolevas asjas kohaldatavad, saaks vastavalt selle sätte lõikele 2 nende kohaldamist nõuda ainult asjaomase otsusega päädinud menetluse osaline. Ent ühenduse kaubamärgi taotleja ei ole üldjuhul – nagu on tõdetud eespool punktis 52 – tema taotlusele esitatud vastulause aluseks oleva teise ühenduse kaubamärgi registreerimismenetluse osaline. Mis puutub paranduste tegemise menetlust määruse nr 2868/95 eeskirja 27 tähenduses, siis isegi juhul, kui see oleks käesolevas asjas kohaldatav, tuleb tõdeda, et see säte näeb paranduse tegemise ette ainult ühtlustamisameti omal algatusel või omaniku nõudel.

54 Järelikult ei saa eespool punktis 48 nimetatud kohtupraktikat, mille kohaselt ei saa ühenduse kaubamärgi kehtivust vastulausemenetluse raames vaidlustada, üle kanda selle kaubamärgi prioriteedinõude põhjendatuse vaidlustamisele.

55 Seega ei ole apellatsioonikoda vastupidi hageja väitele teinud viga sellega, et kontrollis, kas määruse nr 207/2009 artiklites 29 ja 30, määruse nr 2868/95 eeskirjas 6 ning otsuse EX-05-5 artiklites 1 ja 2 ette nähtud prioriteedinõude tingimused on täidetud.

56 Järelikult tuleb neljas väide tagasi lükata niivõrd, kui hageja tugineb apellatsioonikoja poolt määruse nr 207/2009 artiklite 41 ja 42 rikkumisele sellega, et kontrolliti prioriteedinõude tingimuste täidetust. Samuti tuleb tagasi lükata esimese väite raames esitatud etteheide, mis põhineb apellatsioonikojal puuduval õigusel seada kahtluse alla registrisse kantud prioriteedikuupäeva (vt eespool punkt 43).

57 Kuna teatavate neljanda väite raames esitatud argumentidega soovib hageja uuesti kummutada tõika, et prioriteedinõude põhjendatus saab olla apellatsioonikojas toimuva õigusvaidluse ese, siis need argumendid tuleb tagasi lükata põhjustel, mis on esitatud esimese väite analüüsi raames.

58 Seega tuleb esimene ja neljas väide tervikuna tagasi lükata.

Kolmas väide

59 Käesoleva väitega seab hageja kahtluse alla apellatsioonikoja järelduse, mille kohaselt Capellal puudus vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõude põhjendatuse tõendamiseks nõutav dokument. Hageja leiab, et käesoleval juhul on täidetud need tingimused, mis on ette nähtud määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõikes 4 koostoimes otsusega EX-05-5.

60 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad neile väidetele vastu.

61 Selles küsimuses olgu kõigepealt meelde tuletatud, et määruse nr 207/2009 artikli 29 lõike 1 kohaselt on 20. märtsi 1883. aasta tööstusomandi kaitse konventsiooni Pariisi konventsiooni (läbi vaadatud ja parandatud kujul) või Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu poolte hulka kuuluvas riigis või sellele riigile nõuetekohaselt kaubamärgitaotluse esitanud isikul või tema õigusjärglasel eesõigus esitada ühenduse kaubamärgi taotlus sama kaubamärgi ning samade kaupade ja teenuste suhtes, mille tarvis taotlus on esitatud, kuue kuu jooksul alates esimese taotluse esitamise kuupäevast. Selle artikli lõike 2 kohaselt tunnustatakse prioriteeti andvana iga taotlust, mille esitamist on vastavalt taotluse esitamise riigi siseriiklikule seadusele või vastavalt kahe- või mitmepoolsetele lepingutele võimalik lugeda samaväärseks taotluse nõuetekohase siseriikliku esitamisega. Selle artikli lõikest 3 tuleneb, et taotluse nõuetekohase siseriikliku esitamise all mõistetakse niiviisi esitatud taotlust, mille järgi on võimalik kindlaks määrata esitamiskuupäev, sõltumata taotluse tulemusest. Selle artikli lõige 4 näeb ette, et hilisem taotlus, mis käsitleb sama kaubamärki kui varasem esmane taotlus ning on esitatud samas riigis või samale riigile, loetakse prioriteedi määramisel esmaseks taotluseks, juhul kui varasem taotlus oli hilisema taotluse esitamise kuupäevaks tagasi võetud, sellest oli loobutud või see rahuldamata jäetud, ilma et seda oleks avalikustatud ja ilma, et sellest oleks lähtunud mingisuguseid õigusi, ning eeldusel, et see ei ole veel olnud prioriteedinõude aluseks. Varasemat taotlust ei või sellisel juhul pidada hiljem prioriteedinõude aluseks.

62 Määruse nr 207/2009 artikli 30 „Prioriteedinõude esitamine" esimese lause kohaselt peab taotleja, kes soovib kasutada varasema taotluse prioriteeti, esitama prioriteedinõude ning varasema kaubamärgitaotluse ärakirja.

63 Määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõige 1 näeb ette, et kui taotluses nõutakse ühe või mitme määruse nr 207/2009 artikli 29 tähenduses varasema taotluse prioriteeti määruse nr 207/2009 artikli 30 kohaselt, peab taotleja teatama varasema taotluse toimikunumbri ning esitama varasema taotluse ärakirja kolme kuu jooksul pärast taotluse esitamist. Määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõige 1 näeb ette, et varasema taotluse ärakirja originaalile vastavuse peab tõestama taotluse vastu võtnud ametiasutus ja ärakirjale tuleb lisada nimetatud ametiasutuse tõend varasema taotluse esitamise kuupäeva kohta.

64 Vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõikele 4 võib ühtlustamisameti juhataja otsustada, et taotleja võib esitada vähem tõendeid, kui on nõutud lõikes 1, kui nõutav teave on ühtlustamisametile kättesaadav muudest allikatest.

65 Esiteks võttis ühtlustamisameti juhataja selle sätte alusel vastu otsuse EX-05-5, mille artikkel 1 „Prioriteeti tõendavate dokumentide asendamine [veebi]saitidelt saadava teabega" näeb ette:

„Taotleja võib prioriteedinõude korral esitada vähem tõendeid, kui on nõutud määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõikes 1, kui nõutav teave on [ühtlustamisametile] kättesaadav tööstusomandi kaitse Pariisi konventsiooni või Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu osalisriigi tööstusomandi keskameti veebisaidil."

66 Otsuse artikkel 2 „Menetlus” on sõnastatud nii:

„(1) Kui on esitatud prioriteedinõue ja taotleja ei ole veel esitanud […] määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõikes 1 nimetatud dokumente, siis kontrollib [ühtlustamisamet] omal algatusel, kas teave toimiku numbri, taotluse esitamise kuupäeva, taotleja või omaniku nime, kaubamärgi kujutise ja varasema kaubamärgi, mille prioriteeti nõutakse, taotluses oleva kaupade ja teenuste loetelu kohta on kättesaadav selle liikmesriigi, kus või mille jaoks esitati varasema kaubamärgi taotlus, tööstusomandi keskameti veebisaidil.

(2) Kui vajalik teave on [ühtlustamisametile] sellisel veebisaidil kättesaadav, siis teeb ta selle kohta märke ühenduse kaubamärgi taotluse toimikusse. Muul juhul teeb [ühtlustamisamet] vastavalt […] määruse nr 2868/95 eeskirja 9 lõike 3 punktile c ettepaneku esitada määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõikes 1 ette nähtud dokumendid.”

67 Teiseks võttis ühtlustamisameti juhataja määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõike 4 alusel vastu 20. jaanuari 2003. aasta otsuse EX-03-5 vanemus- või prioriteedinõude esitamise vorminõuete kohta, mille artikkel 1 „Ühenduse kaubamägi prioriteeti tõendavad dokumendid” näeb ette:

„Ühenduse kaubamärgi taotleja võib esitada […] määruse nr 2868/95 artikli 6 lõike 1 kohased prioriteedinõuet tõendavad dokumendid (edaspidi „prioriteedinõuet tõendavad dokumendid”), mille on väljastanud varasema registreerimistaotluse vastu võtnud ametiasutus, kas originaali või nõuetekohase valguskoopia kujul. […]”

68 Nendest sätetest lähtudes tuleb kontrollida hageja argumente, millega ta soovib tõendada, et Capella esitas nõutava prioriteeti tõendava dokumendi.

69 Esiteks märgib hageja, et otsuse EX-05-5 artiklis 1 ja 2 nõutav teave on kättesaadav Österreichisches Patentamti veebisaidil.

70 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad nendele väidetele vastu.

71 Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et vastavalt otsuse EX-05-5 artiklile 2 kuulub kaupade ja teenuste loetelu, mis on selle varasema kaubamärgi taotluses, mille prioriteeti nõutakse, nende andmete hulka, mis peavad asjaomase ametiasutuse veebisaidil prioriteedinõude kontrollimise ajal kättesaadavad olema. Seega tuleb käesoleval juhul kontrollida, kas nende kaupade ja teenuste loetelu, mille jaoks taotleti Austria kaubamärgi registreerimist, oli Österreichisches Patentamti veebisaidil kättesaadav sel ajal, kui kontrollija vaatas läbi vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõuet.

72 Hageja väitel oli see teave Österreichisches Patentamti veebisaidil kättesaadav. Ent menetlusse astuja, kes sellele väitele vastu vaidleb, on esitanud nimetatud ametiasutuse 29. aprilli 2013. aasta teatise, millest nähtub, et 2009. aastal ning seega ajal, kui kontrollija vaatas läbi vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõuet, oli Austria kaubamärkide osas olemas kaks teabeallikat, nimelt esiteks Österreichisches Patentamti veebisaidi kaudu juurdepääsetav tasuta otsingumootor ja teiseks selle ametiasutuse kontrollitava eraõigusliku ettevõtja otsingumootor. Teatisest nähtub samuti, et kuna Austria kaubamärgi registreerimistaotlust ei rahuldatud, siis selle ametiasutuse veebisaidi kaudu juurdepääsetav tasuta otsingumootor ega selle ametiasutuse kontrollitava eraõigusliku ettevõtja otsingumootor ei võimaldanud juurdepääsu kaupade ja teenuste üksikasjalikule loetelule, vaid üksnes registreerimistaotlusega hõlmatud klasside numbritele.

73 Vastuseks Üldkohtu küsimusele märkis hageja, et prioriteedinõude aluseks oleva Austria kaubamärgi registreerimistaotlust ei rahuldatud ning et seega ei ole mingit Austria kaubamärki registreeritud.

74 Arvestades neid asjaolusid ning tõika, et hageja ei ole esitanud ühtki argumenti, mis seaks kahtluse alla menetlusse astuja poolt esitatud dokumendi usaldusväärsuse, on Üldkohtu arvates õiguslikult piisavalt tõendatud, et kontrollija poolt vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõude põhjendatuse kontrollimise ajal ei olnud Austria kaubamärgi registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste üksikasjalik loetelu kättesaadav ei Österreichisches Patentamti veebisaidil ega selle ametiasutuse kontrollitava eraõigusliku ettevõtja veebisaidil.

75 Seda arvestades ei teinud apellatsioonikoda viga, tuvastades, et otsuse EX-05-5 artiklites 1 ja 2 ette nähtud tingimused ei ole käesoleva juhtumi puhul täidetud, ilma et oleks vaja teha otsust küsimuses, kas Österreichisches Patentamti poolt kontrollitava eraõigusliku ettevõtja veebisait kujutab endast nimetatud ametiasutuse veebisaidi osa viidatud sätete tähenduses. Seega tuleb käesolev väide tagasi lükata osas, milles see tugineb nende sätete rikkumisele.

76 Teiseks toob hageja välja, et kui kontrollija 21. detsembril 2009 palus Capellal otsuse EX-05-5 artikli 2 lõike 2 alusel esitada prioriteedinõude toetuseks esitatud Austria kaubamärgi taotluse täpse ärakirja, siis viimane nõutud dokumendi ka esitas. Vastavalt otsuse EX-03-5 artiklile 1 piisab kaubamärgitaotluse nõuetekohase ärakirja esitamisest.

77 Sellega seoses olgu meenutatud, et vastavalt otsuse EX-05-5 artikli 2 lõikele 2 tuleb teave, mis ei ole asjaomase ametiasutuse veebisaidil kättesaadav, esitada määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõikes 1 ette nähtud dokumendi kujul, st ärakirjana, mille täpse vastavuse varasemale taotlusele on kinnitanud selle taotluse vastu võtnud ametiasutus ja millele on lisatud selle asutuse tõend varasema taotluse esitamise kuupäeva kohta.

78 Hageja väidab tõepoolest põhjendatult, et otsuse EX-03-5 artikkel 1 vähendab seda nõuet, piirdudes määruse nr 2868/96 eeskirja 6 lõike 1 tähenduses prioriteeti tõendava dokumendi nõuetekohase ärakirja nõudega. Siiski ei saa vastupidi hageja väitele sellest sättest järeldada, et sellisele nõudele vastab Capella poolt täidetud registreerimistaotluse blanketi koopia. Nimelt peab isegi sel juhul, kui ärakiri ei pea olema kinnitatud taotluse vastu võtnud ametiasutuse poolt, olema siiski tegemist dokumendiga, mille põhjal kontrollijal on võimalik kindlaks teha, kas ja millal sai asjaomane ametiasutus kaubamärgitaotluse kätte. Capella esitatud registreerimistaotluse blanketi koopiast ei nähtu selle kättesaamine Österreichisches Patentamti poolt.

79 Seega on veatu apellatsioonikoja järeldus, et Capella ei esitanud nõutavaid prioriteeti tõendavaid dokumente.

80 Kolmandaks tuleb tagasi lükata hageja argument, et ühtlustamisameti kontrollijad aktsepteerisid ja aktsepteerivad tavapäraselt selliseid registreerimistaotluse koopiaid nagu Capella esitatu. Seoses sellega piisab, kui meenutada, et otsuste puhul, mida ühtlustamisameti apellatsioonikojad võtavad vastu määruse nr 207/2009 alusel seoses tähiste ühenduse kaubamärkidena registreerimisega, on tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutlusõiguse teostamisega (kohtuotsused, 26.4.2007, Alcon *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-412/05 P, EKL, EU:C:2007:252, punkt 65, ja 24.11.2005, Sadas *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EKL, EU:T:2005:420, punkt 71). Seetõttu tuleb apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust hinnata üksnes lähtudes kohaldatavatest õigusnormidest sellistena, nagu liidu kohus on neid tõlgendanud, mitte ühtlustamisameti varasema otsustuspraktika põhjal.

81 Hageja õiguspärase ootuse põhimõttele tuginevat väidet, et enne ühtlustamisameti tavapärasest toimimisviisist kõrvalekaldumist oleks apellatsioonikoda pidanud Capellat teavitama kahtlustest, mis tal tekkisid selle ettevõtja esitatud dokumentide osas, käsitletakse allpool teise väite raames.

82 Mis neljandaks puutub hageja argumenti, mille kohaselt oleks kontrollijal olnud võimalik paluda Österreichisches Patentamtil esitada Austria kaubamärgi registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste üksikasjalik loetelu, siis piisab tõdemusest, et otsuse EX-05-5 artiklitest 1 ja 2 ning määruse

nr 2868/95 eeskirja 6 lõikest 1 nähtub selgelt, et kui nõutav teave ei ole kättesaadav taotluse vastu võtnud ametiasutuse veebisaidil, siis peab nõutavad prioriteeti tõendavad dokumendid esitama taotleja, kes soovib tugineda kaubamärgi prioriteediõigusele. Ükski säte ei näe nimelt ette, et juhul, kui nõutav teave ei ole kättesaadav taotluse vastu võtnud ametiasutuse veebisaidil, peab kontrollija ise selle ametiasutusega ühendust võtma. Sellises olukorras peab need dokumendid esitama hoopis taotleja ise, olles saanud kontrollijalt otsuse EX-05-5 artikli 2 lõike 2 ja määruse nr 2868/95 eeskirja 9 lõike 3 punkti c alusel vastava ettepaneku, nii nagu käesoleval juhul.

83 Seega tuleb käesolev väide tagasi lükata, ilma et tuleks teha otsust selle väite vastuvõetavuse kohta seoses sellega, et väide esitati esimest korda hageja vastuses Üldkohtu esitatud küsimusele.

84 Järelikult tuleb kolmas väide tagasi lükata, kui ei tulene teisiti selle väite käsitlusest, et ühtlustamisameti tavapärasel toimimisviisil rajaneva Capella õiguspärase ootuse tõttu oleks apellatsioonikoda pidanud Capellat teavitama oma kahtlustest seoses selle ettevõtja esitatud dokumentidega, juhul kui väide loetakse esitatuks (vt eespool punkt 81).

Teine väide

85 Hageja sõnul rikkus apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artikli 75 teist lauset otsustusega, et Capella ei olnud esitanud nõutavaid prioriteeti tõendavaid dokumente, ilma et oleks eelnevalt andnud talle võimalust esitada oma seisukoht. Apellatsioonikoja kantselei 25. novembri 2011. aasta otsusega küll tõepoolest paluti Capellal esitada oma seisukohad menetlusse astuja 12. oktoobri 2011. aasta kirja kohta. Kuid arvestades taotletud prioriteedikuupäeva aktsepteerimist ja kontrollija poolt registrisse kandmist ning seda, et menetlusse astuja prioriteedinõuet ei vaidlustanud, ei olnud hageja arvates Capellal põhjust eeldada, et apellatsioonikoda selle tõendi kahtluse alla seab. Lisaks leiab hageja, et kuna apellatsioonikoda kuidagi ei reageerinud, ei olnud Capellal põhjust arvata, et ta ei ole rahul kontrollija analüüsiga, mis oli vastavuses ühtlustamisameti tavapärase toimimisviisiga. Järelikult oleks apellatsioonikoda pidanud Capellat oma kahtlustest teavitama.

86 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad nendele argumentidele vastu.

87 Sissejuhatavalt tuleb tõdeda, et hageja käesoleva väite kohaselt oleks apellatsioonikoda sisuliselt pidanud Capellat teavitama oma kahtlustest seoses viimase esitatud dokumentidega. Selles kontekstis tuleb lisaks argumentidele, mis otseselt põhinevad määruse nr 207/2009 artikli 75 teise lause ja õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumisel, uurida ka seda, kas kontrollija tehtud viga võis kohustada apellatsioonikoda Capellat oma kahtlustest teavitama.

– Määruse nr 207/2009 artikli 75 teist lauset puudutavad argumendid

88 Selles küsimuses tuleb kõigepealt meelde tuletada, et määruse nr 207/2009 artikli 75 teise lause kohaselt võivad ühtlustamisameti otsuste aluseks olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta pooltel on olnud võimalik esitada oma seisukoht.

89 Mis järgmiseks puutub Capella etteheitesse, et tal polnud põhjust eeldada, et apellatsioonikoda jätab kõrvale kontrollija poolt registrisse kantud prioriteedikuupäeva, siis piisab, kui esiteks meenutada, et vastulausemenetluses peab apellatsioonikoda kontrollima, kas vastulause aluseks olev kaubamärk on taotletud kaubamärgist varasem (vt eespool punktid 37–40) ja et selles kontekstis peab apellatsioonikoda vajaduse korral samuti kontrollima prioriteedinõude tingimuste täidetust (vt eespool punktid 46–55). Teiseks tuleb tõdeda, et käesoleval juhul vaidlustas menetlusse astuja oma 7. märtsi 2011. aasta selgituses kaebuse aluste kohta vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõude ja seega selle vanemuse taotletud kaubamärgi suhtes (vt eespool punkt 41). Kuna seega kuulus see

küsimus apellatsioonikojale esitatud õigusvaidluse raamesse, siis pidi Capella arvestama võimalusega, et apellatsioonikoda vaatab uuesti läbi kontrollija otsuse vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõude kohta, isegi kui apellatsioonikoda seda võimalust otsesõnu ei maininud.

90 Käesolevas kontekstis tuleb samuti esile tuua, et mis puutub menetlusse astuja 7. märtsi 2011. aasta selgitusse kaebuse aluste kohta, siis Capellal oli võimalik esitada seda puudutavad seisukohad; samuti oli tal teine võimalus selle osas seisukohta väljendada siis, kui apellatsioonikoda 25. novembril 2011 palus tal esitada oma seisukohad vastuseks menetlusse astuja 12. ja 19. oktoobri 2011. aasta seisukohtadele, mis käsitlesid Landgericht Mannheimi 23. septembri 2011. aasta kohtuotsust (vt eespool punkt 14).

91 Pealegi ei olnud apellatsioonikoda kohustatud teavitama Capellat sellest, et ei kavatse kinnitada prioriteedinõude põhjendatust puudutavat kontrollija tuvastust. Nimelt hõlmab määruse nr 207/2009 artikli 75 teise lause tähenduses õigus olla ära kuulatud faktilisi või õiguslikke asjaolusid, mis on otsust sisaldava akti aluseks, kuid siiski mitte haldusorgani poolt kavandatavat lõplikku otsust (kohtuotsus, 7.9.2006, L & D *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, EKL, EU:T:2006:245, punkt 116).

92 Seega tuleb määruse nr 207/2009 artikli 75 teise lause rikkumisel põhinevad argumendid tagasi lükata.

– Õiguspärase ootuse põhimõtet käsitlevad argumendid

93 Mis puutub sellesse küsimusse, siis esiteks piisab, kui seoses hageja tuginemisega registrikandest tulenevale õiguspärasele ootusele meelde tuletada, et eespool punktis 89 esitatud põhjustel ei saa hageja välistada võimalust, et apellatsioonikoda kontrollib prioriteedinõude põhjendatust.

94 Teiseks, seoses hageja sooviga tugineda ühtlasi asjaolule, et enne kõrvalekaldumist ühtlustamisameti tavapärasest toimimisviisist aktsepteerida prioriteeti tõendavate dokumentidena selliseid dokumente nagu tema esitatud oleks apellatsioonikoda pidanud Capellat oma kahtlustest teavitama, tuleb sedastada, et hageja ei ole esitanud ühtki tõendit sellise toimimisviisi olemasolu tõendamiseks. Nimelt on hageja poolt oma argumendi toetuseks esitatud dokumendid kirjad, milles ühtlustamisameti kontrollija teeb Capellale ettepaneku esitada prioriteeti tõendavad dokumendid „vastavalt määruse nr 207/2009 artiklile 30 ja määruse nr 2868/95 eeskirjale 6” ja mille hulgast mõnes on märgitud, et vastavalt otsusele EX-03-5 ei ole tõestatud ärakirju vaja. Ent ei neist märkustest ega kontrollija osundatud sätetest ei tulene, et registreerimistaotluse täidetud blanketi, mille põhjal ei ole võimalik järeldada, kas ja millal asjaomane ametiasutus selle kätte sai, võiks lugeda piisavaks prioriteeti tõendavaks dokumendiks määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõike 1 ja otsuse EX-03-5 artikli 1 tähenduses (vt eespool punkt 78).

95 Seega tuleb õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumisel põhinevad argumendid tagasi lükata, ilma et oleks vaja otsustada nende argumentide toetuseks esitatud nende dokumentide vastuvõetavuse üle, mille hageja esitas Üldkohtu küsimusele antud vastuse raames pärast hagiavaldust ja kostja vastust.

– Kontrollija vea tagajärjed

96 Eeldades, et oma argumentidega soovib hageja samuti tugineda asjaolule, et kontrollija tehtud vea tõttu oleks apellatsioonikoda pidanud Capellat oma kahtlustest teavitama, siis sellised argumendid tuleb tagasi lükata.

97 Kõigepealt tuleb seoses sellega tõdeda, et käesoleval juhul piirdub kontrollija viga eksliku järeldusega Capella esitatud dokumentide otsuse EX-03-5 artiklis 1 ette nähtud nõuetele vastavuse kohta.

98 Ent käesolevas asjas ei kohustanud see kontrollija viga apellatsioonikoda tegema Capellale ettepanekut esitada seisukohavõtt konkreetselt selles küsimuses või teavitama seda ettevõtjat oma kahtlustest, kuna eespool punktides 89–91 esitatud kaalutlusi arvestades tõstatas prioriteedinõuet puudutava kontrollija järelduse võimaliku ekslikkuse küsimuse menetlusse astuja.

99 Järgmiseks, eeldades, et oma argumentidega soovib hageja tugineda kontrollija veast tulenevale Capellal võimaluse puudumisele esitada nõutavad dokumendid, siis see etteheide tuleb samuti tagasi lükata.

100 Nimelt tuleb tõdeda, et kontrollija viga ei piiranud kuidagi Capella võimalust esitada nõutavad dokumendid, vaid selles küsimuses järgis kontrollija täielikult asjaomastes sätetes ette nähtud korda.

101 Nagu nähtub otsuse EX-05-5 artiklitest 1 ja 2, pidi põhimõtteliselt Capella ise kontrollima, kas nõutav teave on Österreichisches Patentamti veebisaidil kättesaadav, ja kui ei ole, siis esitama nõutava prioriteeti tõendava dokumendi. Sellist tõlgendust toetab selle otsuse põhjendus 12, mille kohaselt on „taotlejal endal […] võimalik prioriteedi- või vanemusnõuet esitades kontrollida, kas nõutav teave on veebisaidil kättesaadav, nii et ta teab ette, kas tal on vaja esitada prioriteeti või vanemust tõendav dokument”. Ent nagu on tõdetud eespool punktides 76–79, Capella nõutavaid dokumente ei esitanud.

102 Vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 9 lõike 3 punktile c tegi ühtlustamisamet oma 21. detsembri 2009. aasta kirjas Capellale ettepaneku esitada määruse nr 2868/95 eeskirja 6 lõike 1 kohaselt nõutav prioriteeti tõendav dokument hiljemalt 22. veebruaril 2010 ja täpsustas, et vastavalt otsuse EX-03-5 artiklile 1 piisab, kui esitatakse nõuetekohane ärakiri ning et asjaomase ettepaneku järgimata jätmise korral minetab ta oma prioriteediõiguse. Ent Capella poolt 22. veebruaril 2010, st talle kontrollija poolt määratud tähtaja viimasel päeval esitatud dokument ei olnud nõutav prioriteeti tõendav dokument, nagu on märgitud eespool punktides 76–78.

103 Sellises olukorras ei olnud kontrollija kohustatud tegema Capellale uut ettepanekut esitada nõutav dokument. Vastupidi – nagu tuleneb määruse nr 2868/95 eeskirja 9 lõikest 6 –, huvitatud isik minetab nõutud prioriteediõiguse, kui ta nõutava dokumendi tähtaegselt esitamata jätab.

104 Seega tuleb sedastada, et käesoleva juhtumi asjaoludel ei kohustanud kontrollija viga apellatsioonikoda teavitama Capellat oma kahtlustest vastulause aluseks oleva kaubamärgi prioriteedinõude põhjendatuse osas.

105 Seega tuleb tõdeda, et ükski hageja esitatud asjaolu ei kohustanud apellatsioonikoda teavitama Capellat oma kahtlustest ja tegema viimasele ettepanekut esitada oma sellekohane seisukoht.

106 Lisaks ei ole sellise kohustuse – isegi kui eeldada selle olemasolu – rikkumine laadilt selline, et võiks tingida vaidlustatud otsuse tühistamise.

107 Selles kontekstis tuleb meelde tuletada, et hagejal puudub igasugune õiguspärane huvi otsuse tühistamiseks vorminõuete rikkumise tõttu juhul, kui otsuse tühistamine võib tuua kaasa uue, tühistatud otsusega sisult identse otsuse tegemise (kohtuotsused, 3.12.2003, Audi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (TDI), T-16/02, EKL, EU:T:2003:327, punktid 97–99, ja 12.12.2007, DeTeMedien *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, punkt 49).

108 Käesoleval juhul ei oleks apellatsioonikoja poolt tehtava otsuse resolutsiooni muutnud see, kui apellatsioonikoda olekski vastulausemenetluses Capellat teavitanud oma kahtlustest seoses prioriteedinõudega ja viimane oleks esitanud nõutava prioriteeti tõendava dokumendi. Kuna nimelt Capella ei esitanud seda dokumenti tähtaegselt vaatamata sellele, et tema menetlusõigused olid täielikult tagatud, siis pidi apellatsioonikoda määruse nr 2868/95 eeskirja 9 lõike 6 alusel tuvastama prioriteediõiguse minetamise.

109 Seega tuleb samuti tagasi lükata teine väide ning kolmanda väite raames esitatud etteheited õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumise kohta.

Viies väide

110 Eeltoodust tuleneb, et tagasi lükata tuleb ka viies väide, mille kohaselt võttis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses väidetavalt arvesse Capella pahausksust, kuigi selle asjaoluga ei ole vastulausemenetluses võimalik arvestada. Nagu nimelt eeltoodud kaalutlustest selgub, põhineb vaidlustatud otsus kaalutlusel, et kuna taotletud kaubamärk on varasem vastulause aluseks olevast kaubamärgist, siis tuleb viimase prioriteedinõue rahuldamata jätta.

111 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb hagi jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

112 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Copernicus-Trademarks Ltd kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ning Maquet SAS kohtukulud.

Berardis Czúcz Popescu

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 25. juunil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad